

கடல்ல கேக்!

Rajkumar Rengarajan

கடற்கரை ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு பாப்பு தன் கையில் இருந்த ஒரு சிறிய ஸ்பூனைப் பார்த்து வியப்புடன் யோசித்தான். தூரத்தில் அலைகள் சலசலத்து ஓடுவதைப் பார்த்த அவனுக்கு அது ஏதோ ஒரு மெல்லிய ஜெல்லி போலத் தோன்றியது. அட, இந்த மொத்தக் கடலும் ராட்சத ஸ்ட்ராபெர்ரி ஜெல்லி கேக் போல இருக்கிறதே என்று அவன் வாய் ஊறியது.

அருகில் நின்ற அவனது நண்பன் வேலன், ஏய் பாப்பு, என்ன தனக்குள்ளயே பேசிட்டு இருக்கே என்று புன்னகையுடன் கேட்டான். அது கடல்டா, கேக்லாம் கிடையாது என்று வேலன் சொன்னதை பாப்பு துளியும் நம்பவில்லை. நீங்க சும்மா பொய் சொல்றீங்க, மேல இருக்கிற அந்த நுரையைப் பார்த்தாலே தெரியலையா, அது கேக் மேல ஊத்துன கிரீம் மாதிரிதான் இருக்கு என்று உறுதியாகச் சொன்னான் பாப்பு.

அந்த பிரம்மாண்டமான கேக்கை எப்படியாவது ருசித்துவிட வேண்டும் என்று பாப்புவின் மூளை தீவிரமாக யோசித்தது. உடனே அவன் தன் வீட்டில் இருந்த பழைய சிவப்பு நிறக் குளியல் தொட்டியைப் பார்த்தான். இந்தத் தொட்டியைத் தூக்கிட்டுப் போய் கடல்ல விட்டா, கரெக்ட்டா அந்த ஜெல்லி கேக்கத் தின்ன வசதியா இருக்கும் என்று தனக்குள் திட்டமிட்டான்.

வேலனின் உதவியோடு அந்தப் பெரிய குளியல் தொட்டியை இழுத்துக்கொண்டு கடற்கரை மணலில் மூச்சுவாங்க நடந்து வந்தான் பாப்பு. தொட்டியின் நடுவே ஒரு நீண்ட மூங்கில் குச்சியை நட்டு அதில் ஒரு பழைய துணியைக் கட்டிக் கொடியாக்கினான். இதோ எங்களோட சொகுசுப் படகு தயார் என்று பெருமையுடன் தன் மார்பைத் தட்டிக் கொண்டான்.

பாப்புவும் வேலனும் அந்த விநோதமான குளியல் தொட்டிப் படகில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஏறி அமர்ந்தனர். பாப்பு தன் கையில் வைத்திருந்த சமையல் கரண்டியைத் துடுப்பாக மாற்றித் தண்ணீரை நோக்கி வேகமாகத் துடுப்புப் போடத் தொடங்கினான். தொட்டி படகு தள்ளாடியபடியே கடலை நோக்கி மெல்ல நகர்ந்து சென்றது.

கடல் நீரை நெருங்கியதும் பாப்பு குனிந்து தன் விரலால் தண்ணீரைத் தொட்டு உதட்டில் வைத்துக் சுவைத்தான். ஐயோ இது உப்பு கரிக்குதே, ஒருவேளை இந்த ஜெல்லி கேக் ரொம்ப உப்புச் சுவையா இருக்குமோ என்று ஏமாற்றத்துடன் குழம்பினான். இருந்தாலும் மனம் தளராத பாப்பு, பரவாயில்லை கொஞ்சம் சர்க்கரை சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தனக்குத்தானே சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டான்.

திடீரென வீசிய ஒரு பெரிய அலையால் அவர்களின் குளியல் தொட்டி படகு வலது பக்கமாகச் சாய்ந்து ஆடியது. காப்பாத்துங்க, ஜெல்லி கேக் நம்மைக் குத்த வருது என்று பாப்பு பயந்து போய் கத்தத் தொடங்கினான். வேலன் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டே, அது அலைதான்டா, சீக்கிரம் கரையேறுவோம் வா என்று அவனது சட்டையைப் பிடித்து இழுத்தான்.

இருவரும் எப்படியோ போராடித் துடுப்புப் போட்டுக் கரைக்கு அருகில் வந்து சேர்ந்தனர். படகில் இருந்து இறங்கியதும் பாப்பு தன் கால் முழுவதும் ஒட்டியிருந்த ஈர மணலைத் தட்டிக் கொண்டான். நினைச்ச மாதிரி கேக்கத் தின்ன முடியலையே என்ற சோகம் அவனது முகத்தில் அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.

அப்போது அந்தச் சமயத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் விற்கும் ஒரு பெரிய ஐஸ் கிரீம் வண்டியைப் பார்த்து பாப்புவின் கண்கள் சட்டென்று ஒளிர்ந்தன. அட, ஜெல்லி கேக் கிடைக்கலைன்னா என்ன, இந்த ஐஸ் கிரீமே அதைவிட பெருசா இருக்கே என்று குதூகலித்தான். தனது சோகத்தை ஒரே நிமிடத்தில் மறந்துவிட்டுத் தாவிக்குதித்து ஓடினான்.

கடைசியாக பாப்புவும் வேலனும் ஒரு பெரிய ஐஸ் கிரீம் கோனை வாங்கியபடி கடற்கரை மணலில் சந்தோசமாக அமர்ந்தனர். பாப்பு அந்த ஐஸ் கிரீமைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தபடியே, உண்மையான கேக் எப்படியோ தெரியல, ஆனா இந்த ஐஸ் கிரீம் செம டேஸ்ட் என்று சொல்லிச் சப்போர்ட்டாகச் சிரித்தான்.